

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Províncies un mes. 0'25 Ptas.
Estranger un any. 6'00 "
Número corrent. 5 cents.
No retornam ets originals.

Direcció y Redacció: Arabí 6-pral.
Buzón: Kiosco de G. Lirola.--Borne

Directo, Administrado y Propietari

ES MASCLE RÓS

(Tirada: 3400 exemplars)

SETMANARI BILINGÜE INIMÍCH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

1.º de Mayo

Llegó el 1.º de Mayo cuya fiesta del trabajo celebramos mas reluciente y mas animada que en años anteriores.

El Miércoles fuimos despertados al son de la diaña que recorriendo nuestras calles nos anunciaba haber llegado la hora de abandonar el duro lecho, para ir a engrosar la manifestación después de oír los discursos de los oradores manuales, quienes por fuerza deben decir la verdad, lo que en su interior sienten, puesto que no son oradores de oficio y desconocen la farsanería que adquieren la mayoría de oradores intelectuales, gracias a la preparación que tienen para decir la verdad cuando les conviene y maquinar el embuste cuando lo consideren oportuno en beneficio del propio interés, del canallesco egoísmo.

Áhi van los estandartes de numerosas entidades; acompañan los emblemas del trabajo multitud de obreros quienes con sus tan arrugadas como honradas frentes en alto, desafian en este día a la tiranía burguesa; quienes con sus callosas manos enguantadas en negro cutis, consideran más felices que D. Fulano recreándose en el chalet, deshonrando a una menor, haciendo uno que otro asqueroso negocio, acaparando, transportando, procesando, prometiendo..... ¿Y a que obedece tal felicidad?

Sencillamente; como al menestral ningún agraviado le persigue, seguro está que nada ha de estorbarle a su paso silbándole y haciéndole tomar veloz carrera desde la Plaza de Cort hasta la Farmacia Rover, ni se verá obligado a tener que prometer edificios a nadie para librarse de la proletaria persecución. ¿Y eso? Porque tal persecución no existe, por más que descansen sobre su cabeza el macizo peso del capital que no deja levantársela, pero el día que la levante..... morderá! ¡Vaya si morderá!

JORGE MARTÍ ROSELLÓ.

Es hora de parlá clá

Suplich a n'aquests VALENTS que tiren anònims dins es buzón, que enllòch de ferhó amb aquesta forma, mostrin sa cara; que no s'estrañin de que es cuento Vergaril s'haje acabat per havé acabats jo es datos, pues estich dispost a publicá tot lo verídich y deshonrós que pugan havé fet tant D. Juan March com cualsevol altre aprovechado de la situación y estampari abaixa sa meua firma, tota vegada que es qui m'adoni es datos los acreediti amb sa seuva y baix de cédula personal, cuya firma no ha de sortir a llum mèntris no arribi es cas d'anà a n'es Tribunal, ¿Vos fa es frit?

¡O trobau que per tenirvós contents a voltros jo m'he d'inventá mentides y calumnies y he d'anà amb vida a n'es Tribunal per calumniadó y amb mort he de fé un viatje al Infern (1) per embusteró?

Y si áxi heu fes, ¿no seriéu voltors es primés en so censurarmó diguent que Es Mascle Ros critica y malfama per fe negoci?

¡Arruix es covarts! ¡Fóra caretas! ¡Vengan datos d'acaparadós, contrabandistas, usurpadós de s'Estat, asesinos ocults, capelláns que s'apropián es bens de qualca señora que sa mor y los fasse hereus totals a ells, empleats que no cumplesen, pues que ja sien VERGAS ja sien GARRÓTS, es Foch y Fum está dispost a torrallós es cuiro, tota vegada que sa denuncia sia legal.

Servidó vostro: Es MASCLE Ros.

(1) (Es un País que no está a n'es mapa.)

Aviat «Calaverades d'un Poll».

Ses chuclas de C'as Jarre

Es coní de rassa negre
que va comprá aquell Muré,
un dia, dins C'as Jarre
per forsa el ya posá en brega.
Tengueren sa saragata
així com es such digué,
peleant un cá raté
y un petit coní de rata.
Es temps que sa barayaven,
en Miquel sembra crida
y s'hi aplegaren allá
cent personas que miraven.
Deia:—Deixaullós espay,
qu'axió serà divertit,
y heu de veura, com he dit
cosas que no heu vistes mai.
Qu'es cá seria vensut
es murero sa pensave
y era per qu'ell aguantave
més de vuit litros de such.
Es coní fé poca vasa,
es temps d'un minut morí
estret com un garrovi
a dins sa boca d'un ase.
Després deia allá dedins:
—Hey guera jugat quesvuya.
Y era perque l'home duia
sa forsa de cent copins.
S'en torna aná a C'as Jarre
haguient de lluitá un' hora.
Cuant sa dóna sent tocá,
demana:—¿Qui és?
—Jo som.
—Mira; si no ma dús rom,
anit no ta deix entrá.
—No vuy fé sa nit defora.
—Vols rom? Calla, t'hen duré.
S'en torna aná a C'as Jarre
haguient de lluitá un' hora.
—L'amo, ompliu un tassó.
—¿Per tú?
—Per sa meva dóna.
—Vols anisat de sa bona?
—Donaumé rom d'es milló.
Tant pronta com va essé fuit,
p'és notable temporal
cuant es apropi d'es portal
tenia ja es tassó buid,
Sa dona, qu'el sent vení,
d'aixicada l'esperava:
Com qu'en Miquel brendetjave
va perdre es rom p'és camí.
—Pareix mentida! En sortí
que vengas sempre morat.
—¿Y es rom?
—¡O no m'hen han dat
o l'he perdut p'és camí!

Un moscart de grifo.

Anant de compras

A «Ca s'Hereu», (tenda de robes molt important de sa Ciudad Inquera,) fa alts y baixos y es servida per uns dependents tant sirvisents y cariñosos, que tenen molta parroqui y de tot coló.

Doña Remolesia es parroquiana de la casa y en que sia reguetetjadora, es dependents ja la coneixen y may comporten que s'hen vaje de buit.

Disapte passat v' aná a «Ca s'Hereu», y en Ramón la prengué p'és seu conte.

—¿Que desitja aquesta señora?

—Tenen calsóns blanxs de llarga duració y que no sien molt cas?

—Si señora; per cert avuy mos n'ha venguda una grossa remesa d'Holanda, que encare están allá dalt que los treuen de dins sa caixa.

(Efectivament; a dedalt hey havia en Francisquet s'aprenent que los desembolicave.)

—Escolti. ¿Y que tenen ous de fusta d'aquests que posam dins ses calses per serci es garróns?

—També; si señora, s'atlot los hi enseñará.

—¡Tu! ¡Francisco! (Cridá a s'aprenent de dedalt.) Devallém es calsóns blanxs y mostra ets ous a la señora Remolesia.

CAP VERJO

Senra d'Artá

Com que esperá el Mesias esperám sa martingala d'es constím, no per noltros que no tenim parets dretes, sinó p'és propietaris artanencis que tenen grans possesions y escatimen es jornal a n'es productius brassos que sa mouen fent bollí sa caldera d'es seu front bañida amb suó.

Per esquerós que sia es repart, no mos estrañará tota vegada que privaren ets humbles de tení representació dins es Consistori.

Un cacique de barra mos enfioca que a dins s'obreria eren incapacitats tots per esse concejals.

¡Pobre criatura de pit! ¡Ah anjelet de sa bañadura! ¿No t'has fizcat amb ses eminencies que eleji D. Pedro el Ceremonioso que tant sols no serveixen per Monaguillos de Aldea y avuy seuen a n'es sillóns que a penes umplen desempenant un papé tant ridícul y trist, com si vetyllassen un difunt perferné befa d'ell?

Pueblo que le dan lo que merece no tiene derecho a reclamación, así es que si es reparto va carregat fins a n'es màxim a demunt es trabayados, nadie tiene la culpa sinó es mateix qui colocá s'única forsa que te, per eleji incapacitats per s'administració.

BEBÉL.

Fogaña Lluchmajorera

Sa Ciudad de Lluchmajó es una mina de Progrés d'hont s'extreu Unió, Fosa y Emancipació, però desgraciadament dita mina conté unes cuantes venes de caciquisme y burresa, com mos ho deixá ben demostrat sa sesió de s'Ajuntament celebrada dia 25.

Después d'acordá doná una pesseta per funció a cada músich d'es que anirán a esperá el Bisba (amb total NORANTE PESSETES; son trenta músichs y han de fé tres funcions,) y cedi s'Ajuntament es personal per aná a enramá l'iglesi, sa dona lectura a una carta d'es concejal y compañero Monserrat, proposant que es primer de Matí els empleats municipals no trabayassen proposició derrotada per 7 votos contra 6.

El S.º Calons va essé es que mes combatí sa proposició, diguent que axó representave un gran perjudici p'ets interesos d'es Poble.

¿Y ses norante pessetes d'es músichs? ¿Y ets empleats municipals cedits per engalaná l'iglesi? ¿Es axó un benefici S.º Calons? ¡Si, y mil vegades sí, porque es deutes que heya a sa caixa municipal los pagará el Bisbe! ¡¡Ca barret!!

Pocas obras bones ha fetes el S.º Calons; qui li lleva haverse tornat de pobre rich, de sabaté a estufat, etc. etc., y axó molt señor meu, fa mes oló de aprovechado que d'intelijent. He dicho.

K. K. U. E. T.

D'Inca

Grossos aconteixements polítichs

Anit 25 d'Abril dona principi sa sesió amb numerosos públic que presencia es toros desde sa barrera, disposit a demaná es dobbés y banderillas de foch si es bous son mansos.

Presideix nostre Alcalde y asisteixan 13 Concejals (número comàrich.)

¿Motius fundats per tanta aglomeració? pues sensíllement; haguent notad es Ciutadans Inquieros que es rompiment des blocs (per mi profetisad) era un fet, s'esperaven coses grosses y axí va essé.

Lietjida y aprovada s'acta anterior; sa bilis abundá y el S.º Gelabert tractá de sert atropellí fraguad contra es Concejal D. Ramón Reus dins sa mateixa casa Consistorial es qui no prengué mal cariz, degud a sa sang freda y serenitat de dit S.º Concejal queixandsé que los empleats d'es Municipi no amparasín com devian al seu compañero de Consistori, fent tal queixa

extensiva a varios Seños Concejals (que segons ell) havian presensiad lo subseid; tractand de demostrar que el S.^o Batle una vegada enterad d'es fet, davia haver instruid oportu espèdient y apurá responsabilitat.

El S.^o Batle, diu que no se vá enterar fins a n'es dfa siguiente que de seu pública sa deya y estrañava que el S.^o Reus no hagués acudit en queixa; pues aquesta es s' hora que oficialment ni particularment m'hague feta sa menor observació: sustentad sa tesis que sensa part de queixa no prosedia tal espèdient.

El S.^o Ferrer (D. Rafel) manifestá que apenas sa tamé d'es fet, procurá apasiguá los ánimos cuya intervenció justifica pues es mateix S.^o Reus que lo recorda perfectament: Luego el S.^o Gelabert (D. Juan) mos parla de matóns y de pò y segons el meu pobre criteri lo un ni lo altre desde fa molts d'anyas a sa Ciutad Inquerida no te presedent.

Ja no n'hi heyá de PINXOS y sa pò fa temps que ha passada de moda!

Segueixan luego discusions inoportunas, indirectas insultants y molestes de Concejal a Concejal y de Concejal a s'Alcalde y hasta frases mal sonants y de testables d'es públich.

Això passá ja de castaño oscuro! Inca en massa lo que clama es justisi y administrasió.

Res de promeses niàls!

Es lamentable que contand Inca amb una gran font d'ingresos, mos trobem sensa una peseta en caxa, carregats de deutas y per añadidura mos donen sa gran lata discutind déficit.

AVON ANAM A PARÁ!

No vos seria igual preocuparvós de sas subsistencias, olvidant rincillas e interesos personals?

Es sensurable que los Inqueros paguém «sa tomata» a 60 céntims lliura y a sa Ciutad com digué el S.^o Cortés sa pot adquirí a real; patates axi com volen, carn a 12 ó 13 reals es kilo quant a Manacó la venen a 9 reals y es damés articles de primera nesesidad corren pareja.

De no posari remey, sereu criticats per tots los morados Inqueros y no dupteu que jo pobre BARBO, clamare com sempre:

Administrasió y Justisi per tots!

LLORENS BELTRÁN.

Carré Colón 68--Palma

—¿Hont vas tant determinat?

—Vatj cap a «Can Estarellas», que heyá sabates d'aquellas de material reforsat.

—Evols dí que ven bon calsat?

—T'assegur que es de primera ahont no pagas siquiera lo que val es material, y amb modas, es colosal, may el veus quedá enderrera.

ESTELLICONS

¡Uey! ¡Ja está encuadernat!

Tots es lectors que dugueren folletins de «UN VIATJE A S'ARGENTINA» per encuadernar, acompañats d'es correspondent recibo, poren veni a recuirllos cada ti es seu, calsevol dia de les vuit d'es dematí a les dues d'es capvespre.

De Son Servera

Nofros serverins, tenim molta devoció a na Catalina Patroneta y haventl vista publicada a n'aquest setmanari la setmana passada, no porém menos d'exclamá:

¡Ay Catalina! Una atlota tant simpática com ets tú, tant hermosa, que tenguent tants de pretendents t'hajes de casá amb un viudo, no te tapadora.

Catalina es teus favós ja comensem a sortí.

Considera que hem de dí tu y un viudo casarvós.

Un qui ta coneix de fondo.

D'es radiograma Catalinero

Molt preocupats están es vahinats d'es carré d'Hornabeque referent a n'es radiograma de la setmana passada sobre unes niñas que feran parada y fonda a n'el Perú, y per descarregá es cárrechs que fan a ses nines neutrals, aquí v'una esplicació.

Jo cla no vos ho diré per pò de sortí atupat, qui heu sap ben espinzellat es en Carot es forné.

Agencia Pierrot.

Content de Santa María

May s'aplegan fins que s'assemblen. L'amo de Son Sureda comprá un cavallet a Inca, tant devorit, tant manso y tant tranquil com ell.

Sempre te es cavallet a sa boca y no sa cansa d'alabaró, demunt el cual mos aplica cualca mentida mes grossa que es campaná de La Seu.

—Es meu cavall, (mos deya) es tant discret, que s'altre dia s'hen entrá dins es café y no s'aturá fins a n'es tassé: begué, pagá y parti.

—¿Y axó es tota sa seu graci? (Digué un.)

—En te un'altra superió y heu diré encare que esclati. També sap fe chicolatí amb so seu remanado.

Entre famelles

—¡Jesús que estás de prima! ¿Que no menjes?

—No he de menjá; y ben molt.

—O t'has disgustada amb s'enamorat?

—Ben amiga, però resulta que casi no tench temps de xerrá amb ell.

—¿Que el s'hen han duit a fé es servici?

—¡Ca dona! Sa meua mestressa que mos fa fé mes hores extraordinaris que un matrimoni recien casat. Creumé que estich enrayonada fins a n'es llombrigol.

—Idó, comunicauhó a s'inspectó d'es trebay y que li apliqui sa ley a na Rayó, perque per aná a n'es Cementeri amb cotxo, calsevol hora hey ets a temps.

Cremayonades Alaroneres

—Per amor de Deu Bell! Fé el favó d'esmendarté, o de lo contrari n'haurém de fe romansos de tu.

—No compréns que una dona de cincuenta anys ja ha fet es hexiu? ¿No consideres que tenintié es cabells, si cualca dia surts a n'es carré y es possa a ploure, ta quedarás tota negre y tothom sa figurará que ets un pop que perd sa mascrá?

No heu neguis. Tu ta tiñs es cabeis; perque be saps que tires s'algo a n'es carré y llevó has de fe llevá sa taca amb saltumant.

Deixa aná S'Olé que s'oli fa tacles y....; pobre de tu si t'afina sa taca! Igualment t'aconsey referent a S'Enjiné, perque acostumat com està a menetjá sa lapicera, es milló dia ta tirarà un piano y es fácil que et surti un redondo.

Enlloch de tenirté es cabeis, felosté tayá y tanquet a un convent, pues t'assegur que vendrà dia que benehirás s' hora.

D'es Pont d'Inca

S'enhorabona a n'es peixeté que mos arribá es peix que encare era viu y gracies que un va essé s'autó de sa compra d'un pop y en parlarné encare es cólich li repeiteix.

Sentím vivament no coneixe es nom d'es peixeté per popularisarí y ferli propaganda diguent que qui vulgui morí esficiat, que li compri peix a ell y que l'ensum.

Torna peixeté pudent p'es Pont d'Inca que ja tenim sa fóssia uberta per enterrárt a tu y es peix cadáver que vens.

Uns cuants perjudicats.

C'an Bitla

Aquesta tant antiga com important casa, mos fa a saber que ha rebuts es jéneros d'última moda per ses temporades de primavera y estiu, lo que comunicam a n'es lectors, per si van despuysats, que heu vajen y es fassen pendre mida ja que heyá un sastre que vestébé y sa roba sa ven amb gran economia.

Terreneras

Es primé tenedó de llibres de sa carboneria de sa Costa de Sant Domingo, té un criadero de ratas a s'Aigo Dolsa.

Bon profit li fasse.

D'e Binisalem

Es nostre Rectó, es un modelo de criansa. (Cuant li convé perque ja sap lo que fa.)

Perque li sensurarem que es sortí a defora de l'iglesi aquella jent tant digna d'entrá a un temple com ell de di missa, s'altre dia hey hagué un altre enlás matrimonial de señoríu ahont hey acudi tot es possible amb sa ròba de barayá y ahont es lloros feren llorades suficients no perque los traguessen a defora amb bons modos, sino per ferlos sortí a garrotades y en canvi el senyó Rectó, callá y no digué res.

—Será que tengué pò d'es FOCH Y FUM? —Será perque s'altre casament era de jent pobre y aquest de jent rica?

—Será que el senyó Rectó no sa posá fet un toro perque deu volé essé lloro?

Esperám contestació.

Recláms

S'autó de s' article «Conquistes marieress», si vol que l'hey publiquem, que heu acursi y que mostri sa cara y el coneixerem.

Es qui ha escrit s' article d'aquelles dues dones casades que fan feina a C'an Estrany y es dia de Sant Jusep anaren a berená a fora casa y s'hom les hi trobá, si vol que l'hey publiquem, que sa presenti per sa Direcció d'aquest setmanari.

S'autó de s' article: «Secret de dues pajeses», si heu acursa l'hey publicarém.

S'autó de s' article de Campanet que combateix ses 1.500 pessetes d'es metja, ses alcaldades d'es Battle Carnissé, sa fuita d'el senyó Camps, s'atlet que fá escola y sa venguda d'es capellá, heu ha fet tant llarg, que no hey cabría ni en dues vegades. Queu acursi.

Sastrería «La Palma»

D. Juan Janer mos comunica que baix d'aquest nom, s'ha instalat y ofereix a n'es públich en jeneral es trajes d'última moda y robes superiors, a preus suument moderats.

Recomenam dita sastrería a n'es nostros lectors y desitjam a n'el senyó Janer, prosperitats amb so nou establecimiento. *Almudaina esquina Palacio*.

De Sa Pobla

Santíssima Trinidad que mos governa.

El Pare: —D. Bartomeu. El Fill, (famella): —Catalina. L'Espos: —En Poquet.

Darrera axó, es concejals y una guarda de bobos fan es mateix papé, no serveixen mes que ses figures de ses teresetas d'en Biel Murero per fe lo que los fan fé, escolans de amén y res pus.

Ja fa 16 anys que tots es que erem liberals volíem en Tomeu Battle y tots esperavem d'aquest nombrament, y vataqui qu' es conservadós li entregaren sa vaga y ja teníem la Seu plena d'ous.

Enseguida nombrá empleat de la Vila un que te per costum escarní sa virtud com poren contá D. Toni el senyó Juan y molts altres.

Pero noltros el volíem y are el mos hem de menjá encara que sia covent.

Falta parlá d'el Rey del Sindicato o Rey de los fontos pero per avuy basta.

—A n'es sigle XX encare dormiu socios?

Cada any s'alsa un pinxo

Dilluns passat m'estave jo dins sa fonda de «C'an Perico» devorant un esquelóp, cuant sent una veu buñolofila que deya:

—Es dia que vengueu a Buñola vos faré tancá.

S'amenessa anave dirigida a dos amichs meus y jo curiós vatj preguntá a n'es mosso qui era aquell pinxo.

—S'Alcalde de Buñola. (Ma contestá.)

Buñolí Autoridad que tancá es meus amichs vols. Si axó fas, serán buñols mal fets y sense forat.

De Capdepera

—Perque será que n'Angela s'ha acursada sa falda, du es moño alt, surt a passetja amb ses fadrines, (perque es pensin que ella també heu es,) fa es seu rumbo cap a Sa Creu y pretén cuant li fan es gorrió? —No sabeu perque es?

Pues sufreix una malaltia que sa diu sinenamoraditis y pesca un enamorat sia d'allá hont sia.

Vaje; que sa retiri a ca-seua y hen desxondirsen cap ja l'anirà a cerca.

De Campanet

Per economisá, es nostro Ajuntament.

Día 27 hey havé d'havé sesió per quedá nombrat definitivament es recaudadó de consum y com sa temeren que hey acudia molt de públich abans de s' hora anunciada, no comparagué es Battle ni cap concejal mes que un qui esta en contra de lo que ets altres volen que es recaudadó cobri es consum a n'es 5%, haventní que el cobrarián a 1 y mitj o menos.

També sa fa es torn d'es jornal personal y amb motiu de que necesiten pertret per posá a n'es camí d'es Cementeri, fan un clot per un sefretx a un concejal a costa d'es fondo comú.

No es estrany ja que l'any passat varios d'ets homos d'es jornal personal, anaren a trabayá a un bossí de terra de dos empleats municipals.

—Com estam? En tornari pegarém mes fort.

Un estudiant que heu sap.

De Santañí

Vatj aná a n'es ball de part demunt C'an Pinos ahont hey acudiren las cuatro de la Comparsa, ses que sempre baden sa boca per veure si caurá qualca cosa.

Jo vatj dà un carametlo a na María però com tench es ballá molt chulo, prest sa xiflá de mi y hem digué que mes preferia una merenga que un carametlo.

—Vols una merenga? —Donal!

—¿Que et penses que no la tenga?

—Y sa menjá sa merenga que la va trobá ben bona.

Plassa de Sant Antoni N.º 8

Tant pajés com ciutadá que desitji bon trabay si te algo per pintá y no heu vulga pagá cá, que cerqui en Bartomeu Gay.

NOTA: Per accés d'original suprimim es couplet que el publicarém la setmana qui ve.

Tipo-Lit. Vda. G. Ordinas-S. Miguel, 114 y 120